

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 7 JULIOL 91

200 PTS

- **anem a la gorga!**
- **el càmping de setcases**
- **entrevista:
joaquim claret.**

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

COL·LABORA

Casanova Hermanos, sa.

FÀBRICA D'EMBOTITS

El bon ambient en les nits
a la Vall.

Obert, divendres
i vegílies, nit
i festius tarda.

Entrada controlada

10 APARTAMENTS EXCLUSIUS
AMB 3 DORMITORIS (1 SUITE),
2 BANYS, PLAÇA D'APARCAMENT
SOTERRADA I TRASTER
5.500 MTS.2 DE JARDÍ COMUNITARI
AMB PISCINA

RECOSA

C. Concepció Arenal, 212
Telf: (93) 387 81 50
BARCELONA

C. Valencia, 43
Telf.: (972) 74 02 52
CAMPRODON

ANEM A LA GORGA !

El pas del temps, ha fet que aquesta sigui una afirmació que tendeix a desaparèixer del nostre vocabulari quotidià. Encara no fa massa temps, anar a la gorga era sinònim d'esbarjo d'estiu, mancats com estàvem els habitants de la vall de piscines públiques.

La democratització tan desitjada per a tots, de l'esplai i de l'esport, ha fet aparèixer a arreu en els darrers anys i a gairabé tots els pobles de la vall, piscines que calmen -arribades les calors del juliol-, les ànsies de bany de la gent que vivim a muntanya.

Anar a la gorga doncs, ha deixat d'ésser la nostra peculiar forma de pendre banys, per a convertir-se en cosa gairebé de foranis. Potser aquest any de neu i pluja, renaixeran gràcies a l'augment del cabdal del Ter i el Ritort. Però, en tenim encara de gorgues?. El panorama no ens permet ésser optimistes. Els nostres rius, d'uns anys ençà, han anat patint un procés de deteriorament que s'ha anat estenent en sentit contrari al seu corrent.

Si la defensa del Ter, era a l'inici de la democràcia cosa de gent de terra baixa, o com a molt d'osonencs i ripollencs, ara malauradament cada cop més és quelcom que també ens afecta a muntanya. La malaltia dels nostres rius, se'ns fa a tots evident. A la vall l'aparició indiscriminada de nous projectes de minicentrals hidroelèctriques pot fer augmentar el nivell d'agressió.

De tot això, la nostra petita col·lectivitat n'ha de prendre consciència. L'anunci del Conseller de Medi Ambient, de fer un calendari de sanejament dels nostres rius, amb la previsió d'un col·lector per a Camprodon, cal acollir-ho com una bona notícia. A desgrat de tot, anar a la gorga cal que continuï éssent expressió de goig més que d'alerta.

LA REDACCIÓ

la portada

Salt del Cossi al riberal de Carbo-ners. Magnífic paisatge recentment eliminat del àmbit dels espais naturals. Confiem que finalment el seny s'imposi.

sumari

EDITORIAL. Anem a la gorga	3
LA FESTA MAJOR	4
NOTICIES DE LA VALL	6
ELECCIONS: Això és massa !	9
SALUT, CASAL, EL TEMPS	10
XERREM AMB: Joaquim Claret	12
EL CAMPING DE SETCASES	15
CONEGUEM MILLOR: M. Claret	16
ESPORTS	18
PASSEJANT PER LA VALL	20
ELS AJUNTAMENTS INFORMEN	22
DESVETLLEM EL PASSAT	23

Els articles a EL PONT expresen solament l'opinió de l'autor.

Redactors i col·laboradors

Carme Alvarez	Jaume Iglesias	Xavier Surlinyach
Esteve Amigó	Joan Moll	Gaspar Vila
Marta Amigó	Gemma Maltas	Joan Pastoret
Patllori Descatllar	Francesc Monells	Pere Busquets
Llorenç Birba	Vicenç Sanxo	Jordi Romans
Miquel Peral	Jordi Suriñach	Mossen Soler Martin

Fotografia: J. Maria Corbella
Foto Coma

Edita: C.E.E. Vall de Camprodon,
c. Ferrer Bàrbara, 24.
CAMPRODON

Impressió: Editorial M.

Dipòsit Legal: MH-801-1990

EL PONT NOU. Correspondència, publicitat i subscripcions. C/F. Bàrbara, núm. 24 Camprodon.

LA FESTA MAJOR

LA MULASSA

ELS GEGANTS

Festa Major com cada any amb la majoria de camprodonins (prenent) el Sol a la costa. A destacar els espectaculars focs d'artifici de la revetlla de Sant Joan i sobretot l'exposició de Fotos Antiques, organitzada pel Casal camprodoní. Un gran públic, més aviat d'edat va mirar i remirar amb vertader entusiasme les prop de quatre-centes imatges d'oficis, esdeveniments socials i esportius, catàstrofes, etc., etc. que si varen aple-

gar. El·lecció de la pubilla sense massa fastuositat però ho compensà la simpatia de la Sussana Vilà totalment mereixedora del guardó. Cal destacar que l'alcalde i quasi la majoria de consellers no feren campana en cap acte donant exemple de participació a la festa i d'ajornament de vacances. La novetat de la Mulassa i les clàssiques remullades al riu baixant de la font demostren les prefe-

rències de la jovenalla que quan es fa el que l'interessa s'hi aboca sense cap mena de complexes. L'espectacle «Nit d'Humor» més aviat «Noche de Humor», tot i tenir detalls entretinguts no semblava pas ser organitzat per un equip de govern Municipal que es presenta sempre com a únic partit nacionalista i defensor de la llengua del país.

OBSERVADOR

LA REMULLADA

LA PUBILLA

LA FESTA MAJOR

EXPOSICIÓ DE FOTOS ANTIGUES

SARDANES A LA PLAÇA

LA COLLA DE LA MULASSA

EXPOSICIÓ DE FOTOS ANTIGUES AL CASAL. Dins dels actes de la Festa Major de Sant Patllari, El Casal Camprodoní, va tenir l'intel·ligent idea d'organitzar una exposició de fotos antigues, anteriors als anys cinquanta. La selecció de material feta pels organitzadors, va mostrar l'extensa història fotogràfica de la Vall, donant prioritat als esdeveniments populars, o els llocs i racons transformats pel pas del temps. Destacaven entre les exposades, la presentació d'una obra de teatre feta durant l'any 1875 amb el títol del «CASTELL DE CAMPRODON», o les de clar contingut republicà, o fins i tot la professó del Corpus, guardat per falangistes. Entre les anecdòtiques explicar la de la festa dels vells de l'any 40, que per causa de que l'entrada del carrer Sant Roc, mostra la frase en català, «Els Vells són la majestat del poble», va portar a més d'un vilatà a «Can Parraquet». Temps era temps.

REMULLADA - ENGANXADA

En Joan de Can Renard, per la festa de l'aigua, va tirar-se al riu i com que si estava tan bé a sota de l'aigua, no volia sortir. El pobre noi es va quedar enganxat pels calçotets a una bicicleta submarina. Sort que finalment se'n va sortir sa i estalvi !

notícies de la vall

PEL MAIG: COMUNIONS

COMBREGANTS DE CAMPRODON, 2 maig.

COMBREGANTS DE LLANARS, 26 de maig.

EL JUNY: A SANT ANTONI

LA PROCESSÓ

LA PAELLA

LA TREPA DELS 25 ANYS

Són tan «carrosses», que ells mateixos s'han auto-anomenat la «Lleva matrimonial del 1966». Després de 25 anys d'angoixes, il·lusions i alegries han volgut celebrar tots junts l'efemèrida de les noces de plata del seu casament.

Es van recasar i van pujar a l'autobús per gaudir tots junts d'un dia d'alegria. Tots cap a Lloret on els esperava un àpat digne de tal diada, després a veure l'Anell Olímpic de Montjuïc, més tard, cap a l'ocàs, passejada amb regust naïf pel port de Barcelona amb golondrina-buffet especialment fletada per a l'ocasió i per acabar cap a l'Arnau, qui els havia de dir que acabarien tots dalt l'escenari fent espectacle amb «la maña»... Ja de matinada la ferma mà d'en Fernando al volant els va retornar tots sans i estalvis. Enhorabona!

TREGORÀ: DEIXATS DE LA MÀ DE DÉU ?

El nostre poble se sent marginat. El més marginat de tota la comarca del Ripollès. Els carrers estan totalment abandonats. Ni tan sols tenim una plaça perquè el que n'hi diuen no s'hi assembla ni en pintura. Per anar a l'església corres el risc de trencar-te una cama de malament que està el terra.

De nosaltres només se'n recorden a l'hora d'anar a votar. Fa quatre anys, per les eleccions, es va aprovar un pressupost per a portar l'aigua a totes les cases. De moment només s'ha fet el dipòsit i encara estem a l'espera de les canalitzacions adients. I no parlem del problema de l'enllumenat !. A Tregorà de Baix encara no hi ha arribat l'enllumenat públic. És de suposar que ja n'hi ha prou amb el resplendor que els arriba de Vilallonga on s'han gastat els calés per il·luminar una closa que, segons diuen, fa de carrer. Per a nosaltres no n'hi ha però de calés.

Un altre problema és el del metge. A tot arreu com a mínim s'hi acosta unes hores un dia a la setmana i aquí no. A Tregorà hi ha gent d'edat que necessita aquest servei.

En fi, em sembla que per avui ja n'hi ha prou.

Albert Rigat

CRÒNICA DE MOLLÓ, per Elena Llongarriu

Solar aon han començat les obres del nou Poliesportiu.

MOLLÓ: UN POLIESPORTIU NOU

En les properes dates, dins la Festa d'estiu del Roser a Molló es començaran les obres del pavelló poliesportiu municipal que és esperat des de fa temps per la mainada i per la població mollenenca en general, com un atractiu més del poble.

La construcció del poliesportiu es fa en un terreny cedit pel Sr. Solà de

Morales, a canvi que ell pugui edificar el Quintà d'en Julià.

Per al poliesportiu es compta amb una subvenció de la Direcció General d'Esports de 6.650.000 pessetes tot i que el pressupost pot augmentar ja que l'Ajuntament de Molló disposa d'alguns diners per emplear en aquesta obra així com una esperada subvenció de la Diputació i la

Elena Llongarriu

col·laboració de la Cooperativa Elèctrica mollenenca.

El poliesportiu, que serà il·luminat en la seva totalitat consistirà en pistes d'handbol, «futbito», bàsquet i tennis.

El terreny previst per aquestes pistes és de 48x22 m., però en conjunt ocuparà un total de 70x30 m., ja que inclourà també una àmplia zona verda.

Esperem, doncs, que els mollenencs poguem gaudir d'aquest poliesportiu ben aviat.

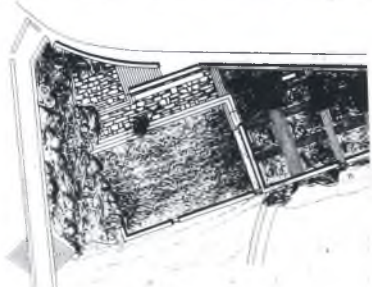
E. LL.

notícies de la vall

S'INAUGURA EL NOU RETAULE DE SANT PATLLARI

S'APROVEN FINALMENT LES OBRES DEL PONT NOU

El Consell del Patrimoni Cultural de Catalunya aprovà finalment l'expedient del Projecte d'Urbanització de la zona verda del Pont Nou amb la condició de: **suprimir les tires verticals de pedra artificial, que es preveien en els murs a cada plataforma.**

EL BAC DE SANT PERE ens informa que durant els mesos d'estiu hi tindrà lloc, de manera permanent, una exposició de la coneguda pintora Elisabet Mabres sobre el tema «LÀMORT 33».

Així mateix anuncia diverses festes nocturnes, música cada nit i substanciosos descomptes als que s'hi acostin per pendre unes copes al capvespre.

El Bar i Restaurant roman- dran oberts cada dia de 2/4 de 12 del matí fins les tres de la matina- da.

SANT PAU DE SEGÚRIES: COMISSIÓ GESTORA A L'AJUNTA- MENT. La manca de candidatures a Sant Pau de Segúries, obliga al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, ha anomenar a una Comissió Gestora, que s'encarregui dels afers d'a- quest Municipi. Tot fa pensar que els membres d'aquesta Comissió, seran designats entre els actuals regidors. D'acord amb les previs- ions legals, ara comença un ter- mini de sis mesos, perquè puguin ésser convocades noves elec- cions. El Pont Nou, ha pogut saber que hores d'ara un grup d'independents volen presentar candidatura.

FESTA MAJOR D'ABELLA. El pas- sat dissabte dia 8, amb gran èxit de públic, es van celebrar els actes de la festa major d'Abella. Les Sardanes al matí, per la Cobla Cadaqués i el Ball de Nit amb el conjunt «Veri Vols Grup» van ser motiu de gresca.

LA GLÒRIA FERIDA A VIC. La Glòria de Can Patllari, va rebre l'impacte de l'atemptat a la casa- na de la Guardia Civil de Vic. Els estudis d'empresarials que realit- za a Vic, fan que durant la setma- na resideixi a la capital de l'Oso- na, en un pis molt a prop al lloc dels fets. L'explosió va succeir mentre estudiava al menjador de casa seva. Uns punts a la cara i front són el testimoni de les feri- des rebudes.

CONCERT D'ESTIU AL MONESTIR DE SANT PERE.

El 28 de juliol es celebrarà al Monestir de Sant Pere de Cam- prodon un interessant **INTERCAN- VI CORAL.** Actuaran:

1a. **CORAL D'ARENYS DE MUNT**
i
CORAL «CAMPRODON»

NOTICIA D'ÚLTIMA HORA

Hores abans de tancar aquest número d'EL PONT NOU ens ha entristit la sobta- da mort d'en Campa, popular camprodoní ben conegut i esti- mat per tots. La redacció de la nostra revista s'afegeix al dol general i d'una manera espe- cial al de la seva família.

ELECCIONS 91, Això és massa!

La crispació que existia a la vila, ha produït el que entre tots calia haver evitat. A resultes de la declaració de nul·litat d'un vot, discutit i debatut a Puigcerdà -JUNTA ELECTORAL DE ZONA- i fins i tot a Madrid -JUNTA ELECTORAL CENTRAL-, l'anunci de l'interposició d'un recurs contenciós-electoral, produirà un endarreriment en la constitució del nostre Ajuntament.

Mentre a tot Catalunya, el dia quinze serà la data de constitució de les corporacions municipals, a la vila caldrà que esperem fins el dia 5 de juliol. El motiu, la presentació davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, tant per part del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA com d'INICIATIVA PER CATALUNYA, d'un recurs reclamant la validesa d'un vot suposadament atorgat a aquesta darrera formació Política. El vot guixat, fins avui ha estat declarat nul, per ésser aquest el criteri mantingut per la llei electoral, per la mesa electoral a on es va emetre, i per les diferents Juntes Electorals.

Fins que no hi hagi sentència però, no se sabrà si estem davant d'un Ajuntament format per cinc regidors convergents, cinc socialistes i un d'iniciativa, o bé si com ha declarat la Junta electoral de Puigcerdà, són sis els convergents per cinc els socialistes, sense que en Luengo, adquireixi finalment la condició de regidor.

En espera del resultat final, sembla poc recomanable que l'escrutini depengui d'una decisió judicial. La cronologia dels fets, comença a la taula en què s'emet el vot, que és declarat nul sense que cap dels interventors presents -diuen que n'hi havien de tots colors-, manifestin la seva disconformitat. És després, quan se sap, que d'un vot depèn l'ajuntament que s'inicia la dinàmica d'impugnacions, reclamacions i finalment plet.

Però, tot aquest gran rebombori té la virtut d'indicar que quelcom més ha passat a la vila. Al meu criteri, el resultat electoral constata una clara divisió del vot

dels camprodonins, no només explicable per criteris de dreta o esquerra sinó, fins i tot, pels personals dels propis implicats en la contesa. En aquesta dinàmica, la candidatura d'en Luengo, i els vots que obté, no poden ser definits com a vots simplement esquerrans, sinó que són suma del descontentament davant dels dos projectes majoritaris per definició irreconciliables.

El ja us ho fareu!, d'un significatiu percentatge de camprodonins, no només s'ha expressat aquest cop amb l'abstenció, el vot nul o el blanc, sinó també votant a una candidatura, que venia a posar en qüestió la dicotomia maniquea, del blanc o negre, que les dues candidatures majoritàries havien provocat.

Sigui qui sigui el proper Batlle de Camprodon, la reflexió s'imposa. En Mingo ha sofert un càstig electoral, pel descontentament d'una part de la població, cap una gestió poc explicada, amb errades importants però amb encerts poc valorats. Malgrat això, ell ha guanyat les eleccions, i els possibles malabarismes, que una sentència judicial puguin provocar, només serviran per dividir-nos encara més. Els socialistes són també clars perdedors. Amb quatre anys d'oposició poc constructiva, no han aconseguit ni tan sols superar amb vots els resultats que els va permetre obtenir l'alcaldia els anys 79 i 83. Els d'iniciativa, que paradoxalment són els veritables guanyadors de la contesa, poden continuar sense representació. El seu vot, té la virtut de fer avinent que el nostre petit món, no es divideix en bons i en dolents, sinó que les tonalitats, en un sentit o en un altre, sempre són per a tots enriquidores.

Acabi com acabi, esperem que la lliçó s'hagi après en benefici de tots els camprodonins, que és el que ens interessa.

Mingo Pujol i Luengo

ANY		1979		1983		1987		1991 *	
CENS		1.804		1.886		1.937		1.877	
ELECTORS		1514	83,92 %	1572	83,3 %	1573	81,2 %	1625	86,5 %
VOTS NULS		7	0,46 %	32	2,0 %	23	1,18 %	40	2,16 %
VOTS BLANC		1	0,07 %	12	0,7 %	27	1,71 %	31	1,9 %
C.I.U.	VOTS	194		736		933		722	
	%	12,81 %		46,8 %		59,3 %		44,4 %	
	REGIDORS	1		5		7		6	
P.S.C.	VOTS	733		792		590		712	
	%	48,41 %		50,3 %		37,5 %		43,8 %	
	REGIDORS	6		6		4		5	
INICIATIVA	VOTS	—		—		—		120	
	%	—		—		—		7,3 %	
	REGIDORS	—		—		—		—	
U.C.D.	VOTS	579		—		—		—	
	%	33,24 %		—		—		—	
	REGIDORS	4		—		—		—	

* PROVISIONALS

salut

per
Jaume Iglèsias
|
Solà

EL PLAER DE MENJAR III I L'OBE-SITAT

Es defineix l'obesitat com una malaltia caracteritzada per un excés de greix. El seu símptoma més important és l'excés de pes.

L'obesitat, la major part de les vegades és deguda a un desequilibri alimentari; malgrat això cal descartar sempre possibles patologies que com a manifestació clínica s'acompanyen d'obesitat.

Es considera obesi-tat quan el pes de l'individu és superior al 20 per cent del seu pes ideal.

L'obesitat actua com a factor de risc important de nombroses malalties. Existeix una relació i un augment de freqüència i gravetat en alteracions patològiques com: hipercolesterionèmia, diabetis tipus II, hipertensió, varius, alteracions digestives, alteracions esquelètiques... etc.

El tractament més important, i també la forma de prevenció més adequada, és una alimentació correcta, basada en aquest cas en la disminució de l'aportació energètica.

Forma part important del tractament de l'obesitat l'educació alimentària, l'objectiu de la qual és l'adquisició d'uns hàbits alimentaris per part del pacient que li permetin mantenir el plaer de la taula i un pes adequat.

J.I.

el casal

per
Jordi Romans

Sant Patllari i Josep Borrell

Durant l'any tot negoci té la seva època baixa per diferents conseqüències i el Cinema de casa no pot ser l'excepció. Els responsables que fos el mes passat un dels més fluixos poden ser, entre altres, dos. En primer lloc atorgarem culpabilitat al nostre venerable i estimat Sant Patllari que si fou capaç de fer un miracle en portar aigua a la vall ara no té prou poder per evitar la fugida en massa de molts camprodonins cap a l'aigua (en aquest cas salada). Per nombrar l'altre hem de dir que el nom de l'actual encara no el tinc memoritzat però el de l'any passat era de Josep Borrell. Tot i les deduccions, devolucions i desgravacions, dins l'ambient familiar es crea un clima d'estalvi que perjudica tots els negocis inclòs el Cinema que és el que més ens interessa. Cal aclarir que aquests dos personatges no tenen res a veure amb el títol de la pel·lícula que es projectà el passat dia 9 «Un par de seductores». El que sí té a veure és el títol del dia 15 quan després d'unes més que apretades eleccions locals, plenes d'interessades emocions, s'exhibeix a la nostra sala la cinta «Calma total», ben adient i relaxant. I és que tot i la mediocritat de la pel·lícula, va ser d'agrair; encara que només fos pel seu nom.

J. R.

el temps

MAIG 1991

«UN MES AMB DUES PARTS DIFERENCIADES»

El passat Maig passarà a la història com un mes mogut i a la vegada monòton.

Els deu primers dies foren interessants pels que ens agrada la meteorologia.

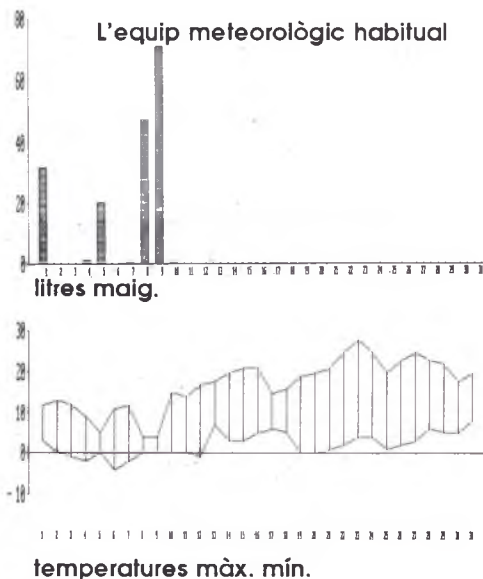
La nevada dels dies 5 i 8 eren per gaudir d'un paisatge propi de muntanya. Nevava com mai i la Vall de Camprodon quedava coberta d'una considerable capa de neu que provocà els primers problemes d'una nevada d'hivern. Dalt de les muntanyes més altes la neu hi era amb exageració.

Després de caure més de 115 litres en poc més de 36 hores, els torrents, fonts i rius vomitaven d'aigua, la qual cosa era molt positiva pels mesos més secs d'estiu.

Ningú no podia pensar que després venien 21 dies on no veuríem cap més gotellada. El bon temps, que per aquestes dates a tothom agrada, era entre nosaltres; les temperatures es mantenien per sobre dels 20 graus i les mínimes ja no baixaven massa.

La quantitat d'aigua caiguda feia cobrir de fulles tots els arbres, però, a poc a poc, la terra es ressecava i la gespa i herba dels prats començava a rossejar; més d'un demanava algun ruixat pels conreus.

Per sort, els rius no afluixaven el seu cabdal, ja que les altes temperatures feien que el desglaç de les neus de muntanya fos ràpid; la verbor de l'aigua dels rius ens ho confirmava i els pescadors ho celebren de veure la bona temporada que podran portar.

BANC CENTRAL

17867 CAMPRODON
c/València, 26

BERINO

Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

Forn Sala

Especialitats en BOLLERIA

Carrer J. Ferrer Bàrbara, 14 Telèfon (972) 740132

17867 CAMPRODON
(Girona)

Carrer Sant Roc, 1
Telèfon (972) 74 01 46
17867 CAMPRODON

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT
GALERIA D'ART

TELEFON (972) 74 07 01

CLUB DE TENNIS
CAMPRODON

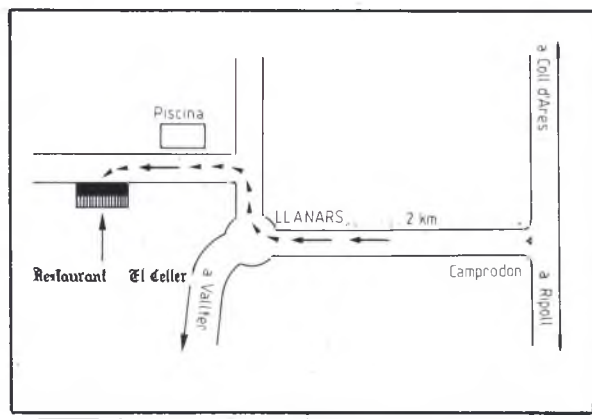
Us esperem a dinar o a sopar,
pendre unes copes, un entrepà,
o assaborir diverses especialitats
amb llesques de pa torrat,
a qualsevol hora.

Vine amb nosaltres a gaudir
d'un lloc calid i acollidor.

Temporada baixa caps de setmana

Restaurant El Celler

Tel. 972/741149

xerrem amb:

joaquim claret

en quimet de ca'n molló

Joaquim Claret i Coromines en Quimet de ca'n Molló. En Quimet és un home conegedor i conegut de la Vall. D'antiga família ramadera, pioner en la gestió de serveis de lleure, ha mantingut privilegiades relacions amb l'antiga burgesia industrial estiuejant a la Vall. Intel·ligent, autodidacta, amant de la música, devot de Wagner. Es confessa àcrata, però la política local no li és gens aliena. Té una entrada feréstec, sovint llinda l'exabrutbe, però potser és la defensa de l'home profundament sensible i preocupat d'una societat que ell considera avassalladora i destructiva. Ha organitzat la seva vida -com ell ens manifesta- en sentit contemplatiu i des del seu refugi a bac de St. Antoni, des de l'ample finestrall que domina la Vall ens comunica les seves preocupacions per la bellesa i harmonia d'aquests paratges.

— Les primeres piscines col·lectives van ser les del Club, -oferta dirigida a la colònia estiuejant-, mentrestant la gent de la Vall anava a la gorga. Els temps han canviat i ara la demanda d'aquest equipament s'ha generalitzat. Creu que l'oferta de piscines està ben coberta a la Vall?

— Abans de fer-se la piscina municipal aquesta demanda no estava coberta, ara crec que sí, tant a nivell de Camprodon com del conjunt de la Vall. A tot arreu hi ha piscines, a Llanars, a Vilallonga, però encara hi ha gent que li agrada anar al riu, el que passa és que l'aigua és molt freda, però al riberal de Beget hi ha unes gorgues magnífiques.

ELS CARTELLS DEL GOLF SON IDEA MEVA, PENSEU QUE UNA PILOTADA ET POT MATAR

— Com és que un home contrari de sempre als tancats -la zona residencial on viu n'és un exemple-, defensa les tanques del golf del qual és copromotor?

— Home, el vallat s'imposa, s'ha de tenir en compte que els prats on s'anava eren propietat privada i creiem que el troç que s'ha deixat, la cleda, -somriu-, com vosaltres del PONT NOU dieu, és suficient. Si no hi hagués el tancat la gent s'escamparia per tot. Els cartells són idea meva i avisen del perill d'una pilotada, tinc en compte que un cop de pilota et pot matar...

— A què atribueix les contínues patinades de l'Ajuntament amb les obres del PONT NOU?

— No passa dia que no hi vagi, és un tema que m'interessa molt. En un principi no hi estava gens d'acord però crec que gràcies a les crítiques que hem fet tots plegats, -jo també en vaig fer una en aquesta mateixa revista-, aquella gent va optar per rectificar i ara ja sembla que van per bon camí.

**LES OBRES DEL PONT
HAN MILLORAT
GRÀCIES A LES
CRÍTQUES QUE HEM
FET TOTS PLEGATS**

— Com valoreu els resultats electorals, creus que ha guanyat l'esquerra o hi ha que fer-ne una altra lectura?

— No va ser un triomf de l'esquerra, més aviat una ensopegada de CiU, un vot de càstig per a en Mingo, pels temes de la festa, el carrer València... unes foteses que demostren la pobresa d'esperit de certs individus que després de tant de temps de democràcia ja haurien de tenir consolidat el seu vot; però ja és sabut que a alguns botiguers quan els toques el calaix... Certament l'Alcalde en aquestes oca-

**LES ELECCIONS MÉS
QUE UN TRIOMF DE
L'ESQUERRA HAN
ESTAT UNA
ENSOPEGADA DE
CIU**

**L'ALCALDE HA ESTAT
MASSA TOSSUT,
PERÒ AQUESTA
TOSSUDESA L'HA
PORTAT A FER
GRANS COSES**

sions ha estat poc diplomàtic o massa tossut, però hem de tenir en compte que aquesta mateixa tossudesa, l'ha portat a fer grans coses i a ser l'alcalde més dinàmic i progressista que hem tingut fins ara. Si no fes res no el criticarien, a més ara acaba de fer l'aprenentatge i d'aquí endavant veurem els resultats d'una política molt ben portada.

— No creu que una vegada acabades les eleccions s'haurien d'oblidar els enfrontaments de la campanya i treballar per tal de consensuar o cercar acords globals, fent pinya en aquells temes que son d'interès per la Vall?

— Això és molt difícil perquè els socialistes que en campanya electoral n'han fet un principi del no entrar en desqualificacions ni crítiques destructives, en acabar ja comencen a atacar amb una total manca d'ètica i sobre tot de raó. És llàstima perquè tenen gent molt trempada, però mentre es vagin retratant amb certs elements desestabilitzadors sortiran sempre moguts a la foto. Ha quedat clar que malgrat tants esforços, receptes i injeccions, han perdut el malalt!

**ELS SOCIALISTES EN
ACABAR LA
CAMPANYA
COMENCEN ELS
ATACS SENSE ÈTICA
NI RAÓ**

— Quan es decidirà a donar la cara en política?

— És impensable, soc totalment apolític, no m'identifico amb cap partit. El meu hauria d'esser un partit, com et diria jo, d'anarquistes «cachondos», que no té cap possibilitat dins d'aquest ramat que és la humanitat.

**ES IMPENSABLE QUE
DONGUI LA CARA
EN POLÍTICA**

— Vostè ve d'una família de ramaders, després s'ha dedicat als serveis, des de la seva experiència com veu el futur de la Vall?

— Malament, en aquesta vall d'aquí a pocs anys hi quedaran quatre grans ramaders. En el Mercat Comú el petit pagès se n'anirà en orris. No hi ha hagut cap ministre d'agricultura que hagi fet res pel petit pagès. A més l'especialització en el turisme és molt perillosa, si un dia hi hagüés una crisi forta, seria molt greu per la Vall. Per això crec

**CREC QUE S'HAURIA
D'ATURAR EL
CREIXEMENT I LA
URBANITZACIÓ O
ENS HO
CARREGAREM TOT**

que el creixement i la urbanització s'haurien d'aturar, no podem créixer indefinidament o ens ho carregarem tot. S'hauria de fer un esforç per tal d'intentar recuperar l'equilibri que ja hi havia hagut entre indústria, pagesia i turisme.

X.S.

bústia

EL CALIFA I ESLOVÈNIA

Julio Anguita.

L'altre dia, en el transcurs d'una taula rodona radiofònica, Julio Anguita, líder dels comunistes espanyols, defensava, amb gratuita passió, la intervenció de l'exèrcit iugoslau a Croàcia i Eslovènia al temps que feia una desqualificació furibunda dels nacionalismes amb minúscula afirmant que per aquest camí tornem a les cavernes.

- Què deu entendre aquest home per allò del dret de l'autodeterminació dels pobles?

- Què no sap que l'afirmació nacional d'una nació no és incompatible amb l'organització d'estructures suprenacionals, això sí des de la llibertat i la igualtat?

- Què no s'adona que amb la seva actitud el que defensa en realitat és un altre nacionalisme, en aquest cas el Serbi, controlador de l'estat, però no per això legítim a ser dominador dels pobles veïns?

- O potser ho sap massa i el que fa és malgrat les seves frivolitats Al Andalusistes senzillament alienar-se amb els governs europeus en la defensa dels estats i dels NACIONALISMES -aquest en majúscula- i de les cultures dominants que representen?

L'esquerra catalana -Catalunya- està ben arreglada amb aquests germans ideològics, que cada vegada que obren la boca fan bona la dita que, de ponent ni vent ni gent !

VERSUS

«EN PLENA TEMPESTA HORMONAL»

«Sense voluntat d'atiar cap tipus d'enfrontament» i respectant totes les opinions, voldríem puntualitzar alguns aspectes, de l'article del Sr. Xavier Surinyach que va aparèixer a la revista del Pont Nou del mes de juny, i que tant en el seu fonament com en la seva forma falsegen el tarannà de la nostra escola.

Cal anar una mica més enllà i fer una breu anàlisi sociològica per poder respondre.

A la societat actual, la majoria de pares que treballen, dediquen poques hores als seus fills i això crea, en alguns, un sentiment de culpabilitat (no sempre conscient), que els porta a consentir excessivament els seus fills. Així ens trobem:

- Uns nens i nenes, nois i noies... que no saben apreciar les coses que tan poc els ha costat aconseguir.

- Uns nens i nenes, nois i noies.. acostumats a ser «petits emperadors» en el nucli familiar i a sortir-se sempre amb la seva, davant la dificultat dels adults per a actuar com a veritables educadors.

Cal fer doncs una reflexió col·lectiva pensant que els nois i noies d'avui seran els homes i dones del demà i preguntar-nos si és aquesta la societat que volem i esperem.

A més a més, des d'un punt de vista psicològic, hem de saber:

- Que els nens i nenes del Cicle Superior, comencen a ser adults, però alhora els falta maduresa, i per això se'ls ha d'orientar.

- Que els nens i nenes d'aquestes edats tendeixen a ser tradicionals, en el sentit que els costa veure més enllà del que sempre s'ha fet.

Com a conseqüència, pensem que és obligació dels adults que els envoltem, guiar-los i ajudar-los a veure nous plantejaments, fent així més rica la seva capacitat de decisió.

El claustre de professors, tenint en compte aquesta filosofia -i davant una Mallorca tan «mitificada» que no donava opció,enguany, a introduir-hi nous elements-, va oferir una alternativa que ens permetés recuperar el sentir pedagògic i cultural que tota sortida, organitzada per l'escola, ha de tenir.

Per altra banda cal dir que és molt frívol avaluar el nivell de democràcia de l'escola, pel fet aïllat d'un viatge de fi de curs (triat en «plena tempesta hormonal»). L'escola educa els nens per a la democràcia, dia a dia, pas a pas, ensenyant-los a practicar, però tenint molt de compte que estan en ple procés de formació i maduració. Els mestres assumim la nostra tasca d'educadors, guiant-los quan convé.

Si en sortir de l'escola, la societat els hi nega la participació... cosa que esperem passi cada vegada menys, no serà perquè l'escola no hagi educat per a la democràcia -potser avui per avui, la institució que més hi treballa-, sinó per molts altres factors que evidentment, l'escola no pot controlar.

EL CLAUSTRE DE PROFESSORS
C.P. «DR. ROBERT»

opinió

SOU PARTIDARI DE LA INSTAL·LACIÓ D'UN CÀMPING A LA SORTIDA DEL POBLE?

Josep Peiris Planella. Comerciant de Setcases. Crec que ens portaria un turisme de menys categoria en perjudici del que tenim ara i al mateix temps ocuparia, si es fes on s'havia pensat, el lloc més bonic del poble.

Anna Garrigues i Perpinyà. Botiguera. Hi estic d'acord en fer-lo amb la condició de que fos de primera categoria.

El col·laborador d'EL PONT NOU desplaçat a Setcases per a obtenir el parer dels seus habitants respecte a la instal·lació d'un polèmic Camping a la sortida d'aquesta localitat, es va trobar amb serioses dificultats davant la negativa de la majoria dels enquestats -per no dir gairebé la seva totalitat- a voler pronunciar-se sobre l'esmentada qüestió.

Des d'aquestes pàgines agraïm i felicitem als qui van tenir l'amabilitat de fer-ho. Creiem, des de la nostra òptica, que és pels camins de l'exposició i del diàleg i no pels del silenci i la intransigència com es contribueix a la solució dels problemes.

EL CAMPING DE SETCASES

per Miquel Percals

La idea de progrés, adoptada per les institucions com a establiment d'estructures i adopció de mesures orientades cap a la creació de riquesa i benestar social, avui dia és acceptada àmpliament com un valor prioritari. I a mi em sembla molt bé, això. Però el progrés, a part d'introduir, en les nostres vides, comoditats i plaers, ens enfronta, sovint, amb el medi del qual tots procedim: la natura. Aquest enfrontament ha estat analitzat per l'home al llarg dels anys, i això ha fet que hagin sorgit un eixam de professionals la tasca dels quals ha estat harmonitzar natura i progrés, fent-los no solament compatibles, sinó també, en moltes ocasions, complementaris. Si hom ha volgut introduir progrés en un medi natural sense comptar amb el seu ajut, en la majoria dels casos, el resultat ha estat l'empastifada i, conseqüentment, la destrucció.

Aquest raonament tan elemental el podríem emprar en l'anàlisi de la polèmica que, a Setcases, ha generat el tema del càmping. L'assumpte ve de lluny.

Setcases fou, en els aiguats de l'any 40, un dels pobles més castigats. El riu Ter, encara en el seu tram torrencial, s'endugué les terrasses i sediments fluvials, ja totalment coberts de verd, que al llarg dels segles anaren formant-se. Solament, com una relíquia, quedaren indemnes de la riuada, els prats del Pont Nou. Són gairebé els únics espais verds planers de les rodalies del poble, i han estat, des d'uns anys enrera, els únics desitjats pels promotors de càmpings. Fins i tot, un d'ells comprà, fa un temps, la Closa del Pont Nou, d'en Malet, i pretengué, en règim d'arrendament, acondicionar la resta. La cosa anava endavant, fins que arribà la negativa d'Urbanisme.

Quan ja semblava que tothom havia oblidat aquesta primera temptativa, ens arriba la segona. Aquesta vegada són uns promotors de Mataró qui s'enamoren de les Closes del Pont Nou. L'Ajuntament, davant la mancança de plantejaments seriosos, queda dividit: l'Alcalde, Francesc Molas,

està d'acord amb la idea d'instal·lar un càmping al poble. Opina que un poble que viu del turisme no pot ignorar, avui dia, la massa de gent que utilitza el càmping, ja que també és turisme. Opinió compartida per la majoria de la població, que la troba encertada. I d'entre els consellers, un parell, d'antuvi, també hi estan d'acord, però, més tard, sense esgrimir cap raó de pes, s'hi posen en contra. L'Alcalde, trobant-se sol davant d'aquesta sol·licitud, decideix fer ús de l'element més democràtic de que disposa: convoca tot el poble a la Casa de la Vila per a demanar-los el seu parer. I la idea, lògicament, resulta aprovada per ampla majoria. En contra, una part del poble i alguns residents de fora que, lògicament, no se senten afavorits per la ubicació escollida. Així les coses, l'Ajuntament acorda admetre a tràmit el projecte, sense prendre cap decisió, i deixa que sigui Urbanisme qui la prengui. La negativa d'aquest organisme és el resultat final, al·legant solament causes tècniques: massa prop del riu, possible comunicació a l'hivern, etc.

Fixem-nos que ningú qüestiona la ubicació. El «referèndum» solament planteja un «sí» o un «no» al càmping, quan crec que havia d'ésser un «sí» o un «no» al càmping al Pont Nou. Però l'Ajuntament, a manca de previsions, no tenia cap altra zona degudament qualificada. L'Alcalde, tinc entès, volia portar l'assumpte endavant, però la divisió del Consistori li va impedir.

Setcases, en el futur, haurà de resoldre aquest tema. Com a centre turístic, necessita un càmping. Però, on l'emplaça? L'Ajuntament haurà de crear una comissió que delimiti una zona idònia, formada per professionals i gent amb sensibilitat. I haurà de redactar tot una gama de mesures d'obligat compliment per part de les empreses promotores. La cosa no és fàcil. Si no es fa així, els resultats són imprevisibles, i, tal volta, semblants als d'altres municipis.

Miquel PERALS i DESCAMPS

coneguem millor:

MAGDALENA CLARET I ESTEVE, «La Magdalena de Can Pastetes». Es coneguda a tota la Vall. A l'estiu, es la persona encarregada de la Piscina de Font Rubí. Ens diu que aquesta instal·lació s'obra cada any des de finals de juny fins a mitjans de setembre. Fa 15 anys que fa aquesta activitat. A més es una de les persones que de forma totalment, desinteressada, junt amb altres dones, té cura de netejar l'església de la parròquia i l'altar de la Sagrada Família. També sempre es a punt d'integrar un equip de cosidores, recolzant qualsevol iniciativa d'interès per a la Vall.

Per cert Magdalena d'on ve el mot de «Can Pastetes»? El germà del meu avi era un gran escultor. En Quim Claret, i un dia al veure al seu nebot, es a dir, el meu pare, al Prat jugant amb fang i aigua, li va dir: Ja tornes a fer Pastetes?. I d'aquesta dita li va quedar el nom a Camprodón.

Data de naixement: 29.11.1933.

Professió: modista.

Aficions: M'agrada molt cosir.

El dia més feliç de la seva vida: El dia que em vaig casar.

Esport: Natació.

Cantant: En Julio Iglesias, però sense veure-li la cara.

Diari: La Vanguardia.

El plat preferit: Conill amb bolets.

Beguda: El xampany bó.

Personatge mundial: La mare Maria Teresa de Calcuta.

Polític: Jordi Pujol.

Programa de TV: El Telenotícies de TV3.

Viatge somniat: Àustria.

Per a refrescar-se riu o piscina: piscina.

Lloc de vacances: Camprodón.

Biquini o Top-less: Trajo de bany o biquini.

Que li falta a la Vall: Més avinença.

Que li sobra a la Vall: res.

CREIEU QUE LA VALL DISPOSA DE SUFICIENTS INSTAL·LACIONS EN MATÈRIA DE PISCINES ARA QUE SEMBLA PERDUT EL COSTUM D'ANAR-SE A BANYAR AL RIU COM ERA HABITUAL ANYS ENRERA?

Maria Roger Tubau. Botiga d'Esports. Camprodón. Per l'estiu ja n'hi ha suficients però en caldrà una de coberta per la resta de l'any per ús de l'escola i les persones que han de fer recuperació.

Maria Roura Tallant. Sant Pau. Ho tenim cobert gràcies al Camping que fins ara és lliure. Molts però van a Sant Joan o a Font Robí. D'instal·lació esportiva només tenim el pavelló, que va ser el primer de la comarca.

opinió

Josep Ma. Güell Rous. Empresari de Camprodon. Em sembla una oferta suficient doncs la temporada per banyar-se és molt curta. Una piscina coberta seria més aprofitable.

Rosario Sarrià Blazquez. Setcases. Falta una piscina a Setcases. He d'anar a banyar-me a Llanars o a Camprodon.

Albert Rigà. Restaurant de Tregurà. A Tregurà no fora rentable fer-hi una piscina. Ens podem servir de la de Vilallonga.

Jorge Lorés de Falguera. Estiu de Camprodon. Per la temporada d'estiu diria que hi ha prou instal·lacions. Ara bé una de coberta a l'hivern resultaria interessant per a la gent del poble.

Maria Pérez Molas. Setcases. Fora interessant que hi hagués una piscina al nostre poble perquè els nens no s'haurien de desplaçar fins a Vilallonga. Ells sobretot se'n beneficiarien.

Miquel Campayo Guilleumes. Llanars. Per Llanars i Vilallonga és suficient però a Camprodon a l'estiu hi va molta gent i potser és una mica insuficient. Font Rubí queda una mica allunyat.

les festes

JULIOL

Aquest mes Creixenturri i Beget, celebren la festa del seu Patró Sant Cristòfor. Era un dels sants més venerats. Hom posava la seva estampa darrera de les portes i al timpà de la xemeneia de les llars de foc per tal que la seva vista guardés d'accidents.

Els nostres avis, per tal de celebrar complidament la festa havien de menjar pollastre el dia del sant, puix és l'advocat de l'aviram.

Caminants i vianants invocaven el sant perquè els assegurés de morir sota teulat i no ésser presa de lladres ni de feres.

Segons una tradició vuit-centista, el sant amb un arbre com a barca baixava pel Ritort, amb l'infant Jesús a l'espatlle... El que tenia la sort de veure'l gaudia de gran ventura, per això era manifestació de devoció portar un infant a coll-i-be pels carrers més cèntrics o fins el Remei de Creixenturri.

Sant Cristòfol era alt, ceplat, corpulent i valent. Va viure molts anys portant gent ençà i enllà d'un riu molt cabdalós i de mal passar.

Ens salvarem o deixarem de fer-ho des d'ara i ací. No ens podem avergonyir dels moments que ens han tocat viure. Moltes vegades necessitem ésser herois, però cadascú amb la pròpia personalitat a un nivell assequible com sant Cristòfor, podem dur una vida senzilla compartir amb els altres el poc o molt que som i ésser fidels a Déu i bons.

La Mare de Déu del Carme havia estat molt venerada per l'alta muntanya. Els frares carmelitans feien a Olot i Camprodon una festa molt lluïda i concorreguda: Guarnien la plaça del Carme amb fanalots de paper de colors. Era obligat que els qui anaven a la festa no tornessin a casa sense portar el Sant Escapulari i una branqueta de marialluisa. Es venien mocadors de seda, rosaris i fruites agradoses per a pagar les despeses de la festa. Una nota típica era l'orquestra popular formada pel tabalet i la dolçaina.

Un opuscle aparegut amb motiu de la restauració de l'Església del Carme de l'any 1911 ens diu:

«Aquesta Església que sempre, ja des de sa fundació pels frares, l'ha sobrejada la pobresa, accentuada pel incendi de l'any 1793, la expulsió dels Religiosos en l'any 1835 i avui a pesar dels esforços i sacrificis fets, el llastimós estat de sa fatxada fa esperar un esforç per arribar a terme la completa redificació de l'obra».

Agraim la tasca desenvolupada, posant de manifest l'elevat grau de sensibilització dels veïns i devots. L'esforç fet durant aquests darrers anys per recuperar i donar a conèixer el Carme, centre de la vida espiritual de la vila de baix, mereix una felicitació, donant-ne gràcies a Déu.

Mn. Soler Martin

esports

L'EQUIP «LA PARRA» SEGUEIX GUANYANT PARTITS EN LA COPA FEDERACIÓ DE FUTBOL SALA

Dissabte 25 de maig l'equip «La Parra» aconsegueix el seu pas a les semifinals de la copa Federació al derrotar al Lloret Nou a domicili.

Els nostres jugadors amb la renda d'un gol assolida en el partit d'anada, van fer un joc basat sobretot en el contraatac. Després d'un primer temps força igualat, a la segona part els nostres representants varen posar el «turbo» i van decantar definitivament el marcador; demostrant la seva gran superioritat, venent al final per un clar 5 a 2.

Per l'equip de «La Parra» van jugar: Molas, Grassiot, Luengo, Moret, Monturiol, Formatgé, Sala i Miró.

El dissabte 1 de Juny «La Parra» amb Molas, Luengo, Grassiot, Monturiol i Moret, aconseguiren un meritori empat a 3 al camp del Es Rubí. A un minut de l'acabament guanyaven per 2 a 3 però al final els de casa aconseguiren la igualada i ara l'eliminatòria queda pendent del partit de tornada.

Va ésser un partit disputat i emocionant per part dels dos equips i encara que sempre van manar els de «La Parra» en el marcador, van haver de conformar-se al final amb l'empat.

Els dies 14, 15 i 16 de juny «La Parra» ha estat convidat a participar en un gran torneig, 48 hores, Futbol Sala, que es farà a Lloret de Mar competint contra els millors equips d'arreu de l'Estat Espanyol.

El dia 23 de juny, a Viladecans «La Parra» s'enfrontarà al «Semar» de Mataró per tal de conèixer el campió de la Copa Federació Catalana.

EXCEL·LENT PAPER DEL «LA PARRA» A LES 48 HORES DE LLORET

Organitzat per l'equip F.S. LLORET NOU I L'AJUNTAMENT DE LLORET. Es celebren els passats dies 15, 16 i 17 de juny les 48 hores de futbol sala. Hi participaren 24 equips de 1a. nacional i 1a.B., tan destacats com els KAI SARAGOSA, BENIDORM, CASP... El «LA PARRA» va haver d'eliminar equips tan potents com el C.N. SABADELL arribant a la gran final CASP - LA PARRA, que malhauradament van perdre per 4-2.

esports

FESTIVAL DE GIMNÀSTICA

El diumenge, 25 de maig, al Pavelló Poliesportiu de Camprodon va tenir lloc un lluït i bonic Festival de Gimnàstica entre els components de Camprodon i Sant Joan de les Abadesses.

St. Joan va presentar tres bonics números mentre que el grup de Camprodon sota la supervisió de les seves monitores Núria Salvadó i Ma. Àngels Vidal van deleitar al públic as-

sistent, amb 10 excel·lents dances.

Tot va tenir una durada de dues hores (de 17 a 19) i el més positiu fou que, quedaran exhaurides les 300 entrades que tenien previstes.

És una llàstima que solament tres nens de tota la Vall (Marc Muñoz, Bernat Carola i Fale Pedruelo) estiguin interessats per aquesta modalitat tan vistosa, bonica i esportiva.

Equip d'Alevins de futbol sala que ha guanyat tots els campionats. La foto correspon a l'amistós contra un combinat del Ripollès i vanceren per 5 a 3.

L'EQUIP D'ALEVINS DE FUTBOL SALA DE CAMPRONDON QUEDA CAMPIÓ PROVINCIAL.

Sota la direcció d'en Pere Busquets, l'equip Aleví de futbol sala de Camprodon i comarca, després de quedar campió del Ripollès, el 25 de Maig va proclamar-se campió provincial al vèncer al Cornellà per 7 a 5 en la final disputada a Banyoles.

ULTIMA HORA ESPORTIVA

En una vibrant final i un excel·lent joc el La Parra, de futbol sala s'ha proclamat subcampió de la copa federació. Només al darrer minut el Mataró va aconseguir el gol de la victòria. Finalment 8 a 9.

UNA EXCEL·LENT TEMPORADA DEL EQUIP CAMPRDONÍ I

l'escola

ELS JOCS FLORALS

L'escola, com cada any, ha volgut reviuir els Jocs Florals, certàmens literaris molt arrelats a casa nostra.

Enguany, hem volgut que s'assemblesin, el més possible, als que tradicionalment es celebraven en honor a la llengua catalana.

Cada nen, nena, noi, noia, a la seva classe, ha treballat un gènere literari diferent:

- Els cursos de Cicle Inicial, van fer el seu treball literari de forma col·lectiva. Per aquest motiu, van participar, però no van entrar en concurs, considerant que tot just inicien el procés d'aprenentatge de la lecto-escritura.

- Els cursos de Cicle Mitjà van treballar la prosa (contes, rondalles, llegendes...). La fantasia va ser l'eix central d'aquestes narracions.

- Els cursos del Cicle Superior estudiaren la història dels Jocs Florals, com a treball previ. Posteriorment, sensibilitzats per aquest món de la poesia, van fer les seves obres poètiques a partir dels temes: Pàtria, Fe i Amor (temes dels històrics Jocs Florals).

Totes les obres que van entrar a concurs, estaven signades amb pseudònim. Aquest fet, va provocar a tots plegats una intriga i emoció fins al darrer moment.

I va arribar la diada de Sant Jordi!... Un jurat atent i disposat, va seleccionar les obres finalistes de cada classe. Els membres d'aquest jurat foren: Sr. Odó Plujà, com a intel·lectual del poble; Sra. Maria Luisa Espinosa, com a representant de l'A.P.A.; Srta. Maria Carme Sellas, com a representant del Claustre; Sr. Jordi Juncà, com a ex-alumne de l'escola; Sr. Llorenç Birba, com a escriptor de Camprodon; Sr. Jordi Romans, com a representant del Casal Camprodoní i Sr. Josep Feliu, com a Conseller de Cultura. Va realitzar la presentació de l'acte la Sra. Àngels Talaya, mestra de l'escola. Tots recordem aquella tarda amb afecte, perquè fou la cloenda de l'esforç i la dedicació de tots els nens, nenes i mestres de l'escola.

Tota aquesta tasca quedarà reflectida a la revista «Jocs Florals», editada gràcies a la col·laboració de l'A.P.A. de l'escola.

Desitgem que tot aquest afany hagi servit i serveixi per animar tothom a escriure i gaudir de la nostra llengua.

C.P. Dr. Robert

mntanya

PASSEJANT PER LA VALL

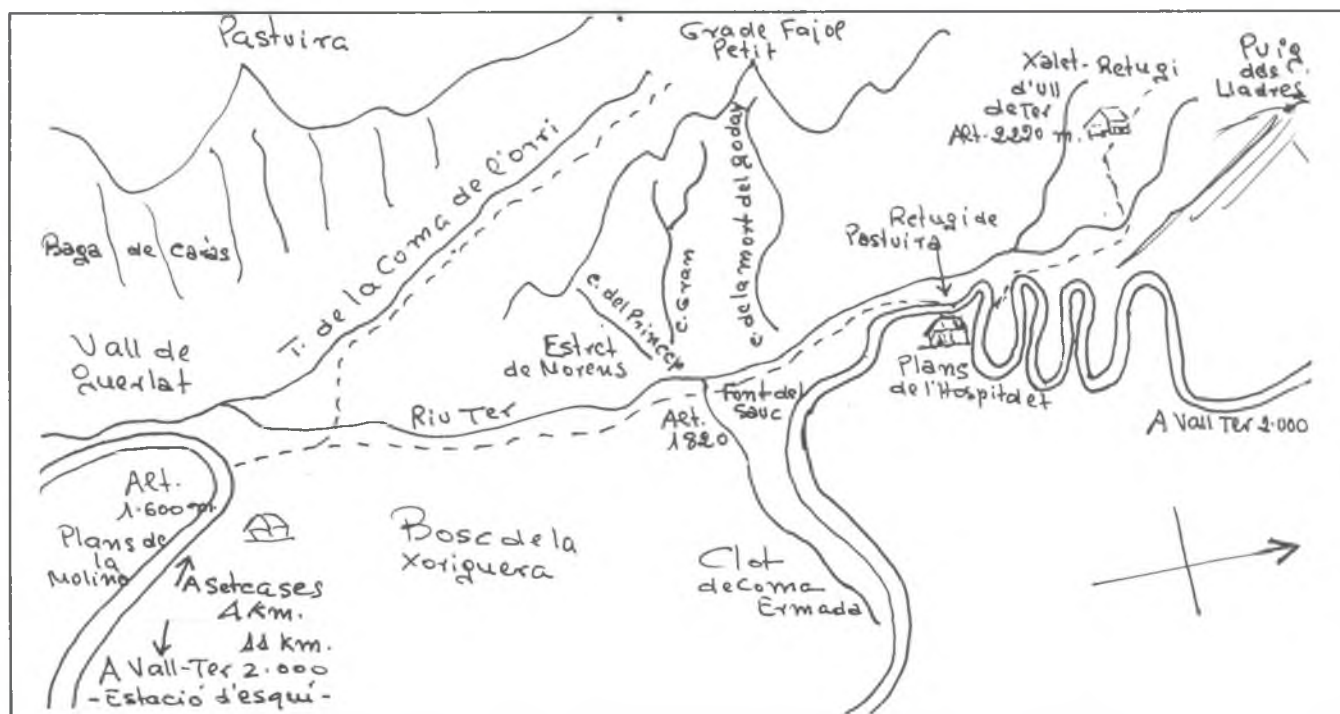
Camí d'Ull de Ter, maig 91.

Al xalet pel camí de sempre

Ara que el temps convida a cercar la fresca us recomano que aneu fins el Xalet-Refugi d'Ull de Ter. Aparqueu però el cotxe al Pla de la Molina, oblideu-vos de la carretera i enfilant aquest meravellós camí, que tants records porta als antics muntanyencs, us trobareu al cap de poca estona immersos en el musical silenci de l'alta muntanya. Mentre, guanyant alçada, deixareu la meravellosa Vall de Querclat al fons, apareixeran a cada moment als vostres ulls noves meravelles: Els impressionants canals del Gra de Fajol, Coma Ermada, el Puig Xoriguer, el del Lladres, les muntanyes del Circ de Morens al fons, etc., i en tot moment el cant del Ter que mai us abandonarà. Reposeu una estona a la mítica Font del Saüc on sempre ha estat típic fer-hi un mos tot gaudint de la natura. En arribar al Refugi de Pastuira us veureu, malauradament, obligats a fer una breu travessa per l'asfalt per agafar, tot seguit, novament el camí de ferradura que us menarà definitivament al Refugi d'Ull de Ter.

En un parell d'hores haureu comprovat que no estem equivocats els qui seguim pensant que, malgrat tot, aquest continua sent un dels més bonics i el més carismàtic dels nostres camins.

Esteve Amigó

HOTEL *Giuell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON I
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

GALETES BIRBA

LES GALETES

ELECTRICITAT J. JUNCÀ

INSTAL·LACIONS

I ELECTRODOMÈSTICS

C/VALÈNCIA, 59 CAMPRODON

Sebastià Monturiol

CONTRACTISTA D'OBRES

Telèfon 740462
Oficina: carrer València, 53
17867 CAMPRODON

sports RENARD

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELEF. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

Divagacions entorn del record
i la memòria.
Petit homenatge al
«senyor Marianu», mestre.

Remoure les arrels de la memòria és el que ens fa ser nosaltres mateixos, plens de passat vivint un fugisser present. L'indescriftable futur, ple d'incògnites, és una projecció de tot el que ens queda del passat en l'anar fent de cada moment. I el que ens resta és record, memòria.

M'agradaria que en aquest record sorgissin moments de la seva vida que hagin també sigut importants per altres. Per molts altres, gairebé per tots els camprodonins de dues generacions senceres. Cal fixar-se que això vol dir alhora molts i gairebé tots. I és que ell, el «senyor Marianu», ha estat durant molts anys en una de les poques posicions privilegiades en què, fent una funció pública -mestre- té una importància cabdal en la vida privada de molts altres, els alumnes.

No sé quants en deu haver tingut d'alumnes al llarg de la seva vida, però segur que són molts. I, ben cert, a tots els que ho hem sigut no ens costaria gaire de treure del nostre sac dels records aquells en que el «senyor Marianu» hi surti d'alguna manera. I en deixar-nos envair pel record, un cop treta la pols i donant-li la frescor que suposa reviure'l podem avaluar moltes coses d'altre temps si som capaços d'anar més enllà de l'anècdota. I potser reavaluar.

Entremig de records de tots colors de la infantesa, dins de cada un de nosaltres, sempre ex-alumnes, resten empremtes diàfanos i inesborrables d'aquell temps, que ara són part de nosaltres mateixos. Així, el «senyor Marianu» el podem recordar, cadascú, molt a prop, dins nostre. Cal només exercitar la memòria. Es miri com es miri. Potser haurem de concloure que el mestre és important. I també ho deu ser per un poble el mestre continuat, i a vegades únic, de dues generacions de vilatans. Lliçó del passat -del record i la memòria- o del futur? De moment del present.

Jaume Bertranpetit

els ajuntaments informen

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trigona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

Amb motiu de les obres del Pont de Ca'n Roqué l'Ajuntament demana la màxima col·laboració dels vilatans per tal d'evitar els conflictes de tràfec, per això es prega:

NO APARCAR ALS CARRERS NOU I VALÈNCIA, I AL TRAM DEL PLANET DEVANT DE LA PARRA I EL BELL LLOC.

recordem que:

MANTENIR ELS RIUS NETS....

ES COSA DE TOTS

Desvetllem el passat....

per Llorenç Birba

Si mirem amb atenció els plànols de la Vila i castell aixecats pels francesos a la segona meitat del segle XVII, hi podem descobrir detalls ben interessants, principalment en el que porta la data de 5 de juny de 1689 i que és molt precís. Els altres semblen només documents complementaris de la tàctica militar del segle.

Hi podem observar molts aspectes de l'estructura del castell i la situació de l'església de Sant Nicolau. La planta de l'església de Santa Maria amb l'entrada al fons de la nau, ja que no hi havia encara la capella dels Dolors, com tampoc la sagristia, però hi detalla el recinte del que era cementiri parroquial. L'església de Sant Pere amb un atri i dues capelles obertes a la paret nord junt al creuer; el claustre i un recinte que no l'assenyala com a edificat, però que ha de correspondre al monestir; també la capella de Santa Maria del Capítol davant del claustre, i, finalment, la tanca que recordem del cementiri de Sant Pere. Ja no hi ha però indicació de la Santa Maria romànica, de la qual, encara, se'n coneixen referències, com a mínim, un segle abans. L'església del convent del Carme amb un claustre molt esplèndid i un habitatge per a la comunitat molt reduït. Tot el conjunt de la Vila de baix emmurallat i protegit pel castell; hi figuren ben destacats el portal de l'Albareda i el de Girona i, en canvi, passen desapercebuts el d'en Planes i la porta de Cerdanya, com també l'accés al riu per una porta entre les cases Pujolar i Marquès Llunas. L'actual torre del rellotge es degué aixecar en època posterior; en el plànol no hi figura.

El Ritort devia formar dos braços, quedant una petita illa a l'altura de la capella del Roure. Les cases no eren tan fondes i el riu tenia molt més pas; el pont de Santa Maria té l'esperó al mig del riu i al de can Carrera s'hi veuen els dos que tenia el pont i que només en podem recordar un perquè l'altre, el dret, havia quedat enterrat amb noves edificacions més entrades al riu. A mig carrer de València hi falten algunes cases enderrocades per l'aiguat de 1617 i tampoc no s'havia refet el pont o palanca destruït pel mateix cop de riu. Una mica més avall del molí dellà Ter, a l'altura aproximada de la casa que era del ferrer Delòs s'hi veu un pont o palanca per passar a les Casetes i al molí. El canal d'aqueix molí ja passava sota l'entrada del Pont Nou, pel primer arc, fet posteriorment per a aquesta necessitat. Crida l'atenció, però, que el canal no té el curs que li correspon; la seva presa, per qüestió de nivell, havia d'esser molt més amunt.

Planol de la Vila. Juny 1689.

Un altre detall important és també el de les canalitzacions subterrànies. Això vol dir que tres-cents anys endarrera, fora la Plaça del Dr. Robert (el prat del molí) i el carrer Nou, pràcticament la població tenia ja l'estructura actual i que les canalitzacions eren molt anteriors. Això m'ho fa suposar les moltes cases que hi ha des de la presa del Pont Nou fins a la darrera del carrer d'en Planes, avui de Josep Morer; aquestes cases no serien totes d'una mateixa època, sinó que es devien construir al llarg de molts anys i, com hem de creure, la canalització és anterior a totes les edificacions que hi ha a sobre. Aquest canal portava l'aigua a un molí del carrer d'en Planes i, potser, a un altre més enllà del plànol que, a primers d'aquest segle mouria la fàbrica Casabó i la farinera. També s'hi observen els canals del molí del monestir i el del carrer de Cantallops; en aquell hi recordem la fàbrica de tovalloles i, en aquest, la farinera que, abans, havia existit a can Casabó. Hem parlat de quatre molins; n'hi degué haver de fariners i de drapers.

A començaments de segle, Ignasi Casabó degué obtenir la concessió del salt amb tot el cabal del Ter i l'antic aprofitament de la riba dreta, on s'havia instal·lat també una turbina que produïa electricitat donà força a una torneria i a la fàbrica Melcion, hagué de tornar l'aigua dalt la presa pel seu total aprofitament. Amb les obres que s'han estat fent ara per aquella zona han sortit a la llum aquests canals i, segurament, han estranyat a molta gent. Abans de la nostra guerra tot això funcionava i, crec que quedà inutilitzat a partir de les inundacions de l'any 1940.

L.I.B.P.

CONSTRUCCIONS DESMO S.A.

C/. Ferrer Bàrbara, 19 - Tel. (972) 74 09 09
17867 **CAMPRODON** (Girona)

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

MOVIMENT DE TERRES

PROMOCIÓ I VENDA
D'HABITATGES

ESTUDIS I PRESSUPOSTOS

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 **CAMPRODON**

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 **RIPOLL**

**ASSOCIACIÓ
DE
PELLETERS
DE
CAMPRODON**

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON